

KERKÜK KÜÇÜK BİR IRAK'TIR...!!

Dilşat Terzi

Yukarıdaki başlık, Londra'da Arapça olarak yayınlanan Alstıraq-alawast gazetesinin geçtiğimiz Cuma günü Kerkük ile ilgili yayınladığı yazıya verilen başlıktır.

Arap gazetesinde yazdığı kaleme alan Kürt gazetecinin gerçekten de objektif hareket ettiğini gördüm. Çünkü konuya tarafsız yaklaşıp izlemişim. Ama benim burada hedefim Kürt gazeteciyi övmek değil. Yazarm yazısında temas etmiş olduğu bir konuya dikkatleri çekmek istiyorum. Yazar Kerkük'te değişik etnik grup mensuplarıyla yapmış olduğu mülakatta bir Kürt vatandaşın verdiği görüş bizim sürekli olarak dile getirdiğimiz görüşle yüzde yüz örtüşüyor ve bizi haklı çıkarıyor. Kerkük'tün Kürt bölgesine bağlanmasına karşı Çikan Diler Sabur adında ve Fransızca tercüman olarak çalışan Kürt vatandaşın gazeteci muhabirine aynen şöyle diyor:

"Kerkük'tün Kürtistan'a bağlanmasından birinci derecede Kerkük Kürtleri zarar görür. Çünkü o zaman tüm görevlenden, makam ve şehin nümetlerinden, diğer kentlerden Kerkük'te kayıtlı Kürt partilerin kadroları faydalanır. Kentin asıl sakinleri Kürtlere bir şey kalmaz". Kürt vatandaş Diler Sabur burada, "Kerkük'te diğer kentlerden kayıtlı Kürt partilerin kadroları" diyerek can alıcı bir noktaya işaret ediyor. Kerkük'tün etnik demografiası değiştiğinden ve yönetiminin de geçmişteki süratle söz sahibi olmak için Kürt grupları kente yapılan eleman transferini bir Türkmen ve İTC olarak şekilli dile getirdiğimiz bir komüdür. Ama kısme çiz dilemek istemiyorduk. Fakat şimdi bu iftihar bir Küttten geliyor. Bu vesileyle belki şimdi bizi dinleyenler olur. Kerkük il meclisi Türkmen heyetlerin, kente Türkmen gençlerin yüzüne iş imkanının kapandığını bağna bağna değişik maktamları duyurularını kuzey kentlerinden yapılan eleman transferi yüzündendir. Kentin idaresini ele geçiren Kürt grupları 2003'ten bu yana Kerkük'e transfer ettikleri eleman sayısını onbinleri buluyor. İki büyük Kürt grubu KDP-KYP arasında bu konuda büyük bir rekabetin yaşandığını biliyoruz. Bu iki grup kendi adlarını Kerkük'te

devlet dairelerinde görevlendirmek için büyük çabalar harcamaktadırlar. Burada bir nevi kadrolaşmak söz konusudur. Yani kuzeyde uyguladıkları ve halkın dilinde fifti-fifti olarak bilinen sistemi burada da uygulamak istiyorlar. Yani aralarında bir çeşit daire paylaşımı söz konusudur. Kimbilir belki de ileride bu iki gruba mensup olmayanlara iş verilmeyecek. Çünkü kuzeyde durum böyledir. Bu iki Kürt grubun referans belgesini elinde bulundurmayan bir vatandaşın devlet dairelerinde tayin olması mümkün değil. Kabiliyeti ne olursa olsun hangi diplomayı elinde bulundurmuş bulundursun bir vatandaşın bu iki Kürt grubtan bir referans belgesi getirmiyorsa işsiz kalır. İşte tam bu yüzden ki biz Türkmenler ve İTC olarak kente mevcut olan gayri adil sistemin değişmesini istiyoruz. Kentin tüm sakinlerine aç gözle bakan ve adalet anlayışıyla örtüngen bir sistem istiyoruz. Sırf belli ideolojiler veya etnik nedenler yüzünden insanları işsiz bırakan sistemlerini yani Irak'ta bugünküne kadar devam etmesi gerçekten de tizicidir. Bir uygulamada devam ederse o zaman biz Irak'ta Saddam sonrası kısmı de olsa yerleşen demokrasiyi sorgulamamız gerekir .

140. Madde, Irak Petrolleri Ve Maliki'nin Geleceği

Muharrem Hilmi

Son zamanlarda, Irak'ta görev yapan ABD'li yetkililer Lawrence'nin şu sözlerini her fırsatta tekrar ediyorlar: "Bir şeyler yapmak için kendinizi çok fazla çaba harcamanıza gerek yok; sizin mükemmel biçimde yaptığımız şeyleri bile Araplar sizden daha iyi yapar." [1] Bu günlerde, General David H. Petraeus'tan, Büyükelçi Ryan C. Crocker'a varınca kadar Irak'ta görev yapan ABD'li üst düzey yetkililer Irak'taki sorunların çözümlenmesi konusunda arka planda kalmayı ve Iraklıların kendi sorunlarının çözümlerini kendilerinin bulmalarını açıklıyorlar.

Irak'ın işgalinden bu yana Bush yönetimi Iraklıların ekonomik, siyasi ve güvenlikli ilgili bir takım hedeflere yönlendirebilmek için çok sayıda başarısız girişimde bulundu. Ne var ki, gelinen noktada Bush yönetiminin Irak'taki durumu istediği gibi yönlendirmeye başaramadığı açıkça ortaya çıktı. Nitekim Bush 10 Ocak 2007 tarihinde yaptığı ulusa sesleniş konuşmasında, bir takım vaatlerde bulunmuştur. Irak petrollerinden elde edilecek olan gelirler tüm Iraklılarla paylaşılmasını sağlayarak bir "petrol yasaası'nın çıkarılması", bölgesel seçimler 2007 yılı içerisinde yapılması, Baassızlaştırma yasaasında bir takım iyileştirmeler yapılması, Irak Anayasası'nda yapılacak değişikliklerle ilgili adil bir sürecin başlatılması vs bu vaatler arasında yer alıyordu. Ambar bölgesindeki Sünnilerin sisten içine çekilmesi ve bölge güvenliğinde sağlanan kısmi iyileşme dışında, verilen bu sözlerin hemen hiçbirini yerine getirilmedi. Ambar bölgesinde gerçekleştirilen bu başarılar da dış dünyaya abartılarak sunuldu. Bu abartılar Irak'ta altın alta kaynakları gelişmelerin göz ardı edilmesine, bir yandan da, ABD ile işbirliğine gittiği halde Maliki hükümetine yeni muhalif gurupların ortaya çıkmasına neden oldu. İlerleyen süreçte, Bush yönetimi bir takım önemli işleri Bağdat yönetimine bırakıp olayları perde arkasında yönlendirmeye yoluna gitti. ABD'nin Irak içinde ve dışından gelen tepkilere daha fazla maruz kalmamak için böyle bir yolu seçmiş olduğu düşünülebilir. ABD yönetiminin Irak'taki aktörleri bu çerçevede kullanmaya çalıştığı anlaşılıyor. Diğer bir ifadeyle, Maliki yönetimine doğrudan yapılan önerilerin kabul görmediği durumlarda, Kürtlerden, Sünnilerden, hatta bazı şii fraşyonlardan bile Maliki rejimine verdikleri desteği geri çekebilecekleri yönünde uyarılar gelmektedir. Irak'taki genel durumu göz önünde bulundurduğumuzda, bu uyarıların ABD yönetiminin isteği ve bilgisi dışında yapıldığını ileri sürmek oldukça zordur.

Bu gün için ABD'nin Irak üzerinde ilgilendiği en önemli konu petrol yasaasıdır. Irak Anayasası'nda son derece muğlak ifadelerle yer alan petrol ile ilgili olarak ABD yönetiminin baskıları sonucunda ve uzun uğraşların ardından Irak hükümeti tarafından onaylanan parlamentoya sunuldu. Ancak başta Sünniler ve bazı şii gruplar olmak üzere bazı çevrelerden gelen itirazlar nedeniyle yasa Irak parlamentosundan bir türlü geçirilemedi. Bunun üzerine ABD Maliki yönetimini ve Irak parlamentosunu bu yasaı çıkarmaya zorlamak üzere bir takım örtülü önlemler almaya gitti. Nitekim ABD meclisinde son günlerde yer alan bazı yorumlar bu görüşümüzü destekler niteliktedir. Bu yorumlarda Iraklı bazı grupları n, özellikle de Federal Kürt Bölgesi yöneticilerinin, petrol yasaasının Irak parlamentosundan geçirilmemesi ve Kerkük ile ilgili 140. maddenin ertelenmesi nedeniyle Maliki'ye verdikleri desteği çekecekleri, bu isteklerin yerine getirilmemesi durumunda Maliki rejiminin sona erebileceği ve biçimindeki yorumlardır.

Aşında böyle kaotik bir dönemde ABD Irak'ta bir rejim değişikliğine gidebileceğini iddia etmek zordur. Maliki'ye yönelik baskıların ve eleştirilerin arka planında, Kerkük ile ilgili 140. maddenin Irak meclisinde yeniden görüşüleceği şu günlerde, ABD yönetiminin fırsatın yararlanarak, bir türlü çıkarılmayan petrol yasaasının çıkarılmasını sağlamak üzere Maliki hükümetini zorlamak istediği yönündeki olasılıklar ağırlık kazanmaktadır.

Kürt bölgesi yöneticileri asıl olarak zengin petrol bölgesi Kerkük üzerindeki emellerini gerçekleştirilemeye çalışıyorlar ve her türlü pazarlık konuyu ön plana çıkarmaktadırlar. ABD yönetiminin temel amacı petrol yasaasının bir an önce ve petrol şirketlerinin çıkarlarına uygun biçimde çıkarılmasını sağlamaktır. Bu arada, başta Kürt bölgesi yöneticileri olmak üzere, Irak'taki tüm aktörleri Maliki'yi bu yönde etkilemek üzere kullanmaya çalışmaktadır. Türkiye açısından bakıldığında ise, Kerkük Irak'ın özenle korunması gereken çekirdeği olarak algılanmakta ve kentten herhangi bir etnik grubun eline geçmesine izin verilmemesi gerektiği ileri sürülmektedir. Kerkük ile ilgili 140. Madde'nin yeniden Irak gündemine taşınmaya çalışıldığı bu günlerde Irak'ta, Irak ile ilgili diğer ülke ve aktörler gün günler beklemektedir. Türkiye'nin PKK'ya karşı düzenlediği operasyonlar ve bölge politikaları ile Irak içerisindeki pazarlıklar arasında bir bağlantı olup olmadığı da bu süreçte netlik kazanacaktır

VATAN UĞRUNDA YAŞAMAK

Yavuz çiçek

**Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır,
Toprak uğrunda ölen varsa vatandır."**

Dönemin talihlis olaylarının verdiği acılan yüreğimin derinliklerinde huseden şair, bu dizelele sesleniyor o yıllardan günümüze. O yıllar... Vatan uğrunda ölmeyen, yaşamayı sevmek kadar güzel olduğu, o zor yıllar. Çilelerle dolu, kederli günlerde memleket insanlarının tek tesellisi ise, sıcaık yüreklarindeki tükenmez vatan sevgisidir.

Vatan sevgisi; bülbüle, altın kafesleri dar edecek kadar taşkın; bir hilal uğruna güneşler batıracak kadar deli dolu; her türlü cefa ve eziyeti peşine takip gelen feleğe karşı, toprağı vatan yavru millet uğrunda bir azimetten dönme, kahpelik sayan nesiller yetişirecek kadar asil bir duygudur.

Leyla ile Mecnun'un birbirlerine karşı hissettiklerini anlatan "aşk" kelimesi bile kifayetsiz kalır, vatan sevgisini ifade ederken. Bir annenin evladını nasıl sevdiğini belki sadece anne olarak bilebilir. Ancak birer evlat olarak hepimiz, çoğucun annesine karşı neler hissettüğinden yola çıkarak bir annenin evladına karşı duyduğun sevgiyi tahmin edebiliriz. İşte o bizim bildiğimiz yuce sevgiden daha ulu bir tutkudur vatan sevgisi. Buna tarih de şahittir

Ölmenin, yaşamak kadar sıradan olduğu o acılı yıllarda, gününümüze döndüğümüzde, farkı bir tablo çıkarıyor karşımıza. Savaşın cephelelerden laboratuvarlara taşındığı, silahlanın yerini bilginin aldığı bu yıllara geldiğimizde ömek, vatan uğrunda yapılabilecek en kolay iş oluyor. Çünkü artık vatan ölecek değil, hayatının her anını bu yurt için yaşayacak insanlar istiyor.

Bugün vatan sevgisini, yuksuz gecelerde, sınır boylarında nöbet tutan bir askerin göz kırpmayışında, bir annenin gecenin ortası'nda, uykusu kaçmuş yavrusunun başında sabırla bekleyişinde, memleketin herhangi bir köşesinde, herhangi bir laboratuvarında sabahlayan bilim insanımızın özürsüzinde bulabiliriz.

